

Att se igenom slöjan

Nina Matthis

Skrivet 26 okt 2009. Soul Word: 19 dec 2009

Kan du tänka dig den frihet som uppstår inom dig, när du accepterar allt som det är? De värderande tankarna blir sysslösa. De dömande tankarna har ingenting att stöta bort. Den inre kampen avtar, den som hela tiden vill rätta till saker efter eget tycke. Motståndet är borta. Kanske huvudvärken försvinner? Sömnbesvären? Eller magontet? Allt omkring dig blir plötsligt mycket tydligt och klart, för du befinner dig i Närvaron – i *det som är*.

Någon du känner som du trodde att du kunde utan och innan, kan plötsligt framstå som en helt ny och fascinerande människa. Hon är inte längre begränsad av dina tankar. Hon var inte den du trodde att hon var. Hon förändras i din absoluta närvaro. Hon är lika obegränsad som din inre frihet. Även när hon säger saker som du är van att höra henne säga, hör du något annat och nytt. Hennes ord kan betyda så mycket. Inte bara *en* sak, så som du tänkte förut.

Din inre acceptans gör att allting föds som på nytt. Alla människor omkring dig får nya möjligheter att visa mer av sig själva. De kan plötsligt visa förmågor och kvaliteter som du inte hade en aning om att de ägde. Det kanske är en nyhet även för dem! Dessa förmågor och kvaliteter kanske föds just där, i den stunden, med hjälp av din närvaro och acceptans. Din inre stillhet smittar av sig, så att alla känner sig fria.

Utan dina korrigerande tankar, finns inga gränser. Bara möjligheter. Du är som en dykare som för första gången simmar bland korallreven. Där finns så många fiskar och koralldjur som du aldrig har sett förut, så du är fullkomligt öppen. Du ser de mest fascinerade färger och former och rörelser, och du har inte ens namn på vad det är för något. Du vet inte hur alla de där sällsamma varelserna *brukar* göra eller *brukar* se ut. Någon simmar upp och ner, en annan ändrar plötsligt form, en tredje är bara obegriplig. Och du accepterar alltihop!

När du accepterar andra människor med ett tillgivet och kärleksfullt intresse, ser du på dem från själens säte i ditt eget hjärta. Från den platsen inom dig är det inte bara *möjligt* att älska dem - det är ofrånkomligt. Därifrån älskar du allt som du ser, även motståndet eftersom det inte binder dig längre. Du ser igenom motståndets slöja, som om den plötsligt blivit transparent. Du är den som *ser*. Du är den älskande.